

ALBINA

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespundintii nostri, si de a dreptulu la Redactiune Stationsgasse Nr. 1, unde sunt a se adresá si corespundintiele, ce privecu Redactiunea, administratiunea sau speditura; câte vor fi nefrancate, nu se vor primi, éra cele anonime nu se vor publicá

Pentru anunile si alte comunicatiuni de interesu privatu — se raspunde câte 7 cr. pe linia; repetirile se facu cu pretiu acedutu. Pretiulu timbrului câte 50 cr. pentru una data se antecipa.

Se de dóne ori in septemana: **Joi-a si Dominica**; éra candu va pretinde imitati'a materieloru, va esi de trei séu de patru ori in septemana.

Statutu de prenumeratiune,
 pentru Austria:
 pe anu intregu 8 fl. v. a.
 diuete de anu 4 fl. v. a.
 patrariu 2 fl. v. a.
 pentru Romania si strainetate:
 anu intregu 12 fl. v. a.
 diuete de anu 6 fl. v. a.

TELEGRAMU.

Sibiu, in 9 sept. n. 3 óre d. m.

Alegerea de metropolitu tocmat se terminá. Resultatulu: Parintele Procopiu s'a alesu de metropolitu cu 78 de voturi, dintre 108, între aplause entusiastice. Popea naste de votare retrase candidatur'a sa. Popasu a capetatu 20 de voturi. Celebrite s'au impartitu între mai multi.

Triumfulu este alu moralei, alu legii si ordínei in biserica — contra cinismului si grelelor abuzuri. Sè pretésca Metropolitulu Procopiu si maritáta congresului! — O deputatiune va presentá Maiestatei alegerea pentru intarire.

Decursulu congresului electoralu alu bisericei greco-resaritene nationale romane din Ungaria si Transilvania.

Sibiu, in 7 sept. n. 1873.

Ieri, in 6 sept. ca in presér'a dílei de alegere, adunandu-se membrii congresului, la 3 óre dupa amédu, in capela metropolitana, au tramisu o deputatiune de comisarului alesu din partea consistóntului metropolitau — parintele episcopu Procopiu Ivascovicu — carele se afli in resiedintia metropolitana, spre a fi invitá la adunarea prealabila. Dupa infacisirea pré Santiei Sale, au cetitu prin domnulu consilieriu guvernale in pens. E. Macelariu actele spre repausarea fericitului de piamoria arhiepiscopu si metropolitu Andreiu, si actele despre convocarea congresului electoralu.

Dupa cetirea acestoru acte si dupa ce parintele comisariu provocá pre deputati, ca menedi se se infacisiedie cu sedulu la actulu de alegere, — siedintia se redicá.

Ser'a s'a tienutu, in intielesulu statutulu organicu, priveghiu dupa tihiculu Rusaliloru, celebratu de pré Sanctia Sa parintele episcopu alu Caransebesului in asistintia numerosa de protii. —

Adi in 7. sept. s'a celebratu din partea parintelui eppu Ivascovicu sant'a liturgia dimpreuna cu ohimarea santului spiritu, la care actu asistara ambii archimandriti ai metropoliei noastre, doi protopopi, doi parochi si unu diaconu. —

Dupa terminarea santei liturgie readunandu-se membrii congresuali in capela, strafornata spre acestu scopu in sala de siedintie, la propunerea domnului secretariu de statu Joanovicu s'a emisu o deputatiune constatória din domnii protopopi: Tieranu, Metianu, Popovicu si Belesiu si din domnii Fauru Joanovicu si Hodosiu, cari aveau a rogá, in numele corpului adunatu, pre comisariulu metropolitau si poftéasca a-si ocupá loculu presiediale si a deschide congresulu.

Parintele Episcopu Ivascovicu venindu insooitu de deputatiune in capela, fú intimpinatu din partea membriloru congresului cu unu viuu „sè tráséca!“ — Ssa ocupá apoi scaunulu presiedialu, designá pe domnii Paulu Fasicu, Toma Rosiescu si Simeonu Popescu de notari interimali, si rosti urmatoriulu cuvintu de deschidere:

**Maritu Congresu!
 Domniloru Deputati!**

Provedintia dumnediesca tramise acum 25 de ani la scaunulu Archipastoriei veduvite din Transilvania, pre unu parinte precum de nru. — **Andreu.**

Acestu intieptu ocarmuitoriu, Archiereulu Andreiu, duse corabi'a credintiei la limanulu dorintieloru. Pretotindinea se recunoseu bisericei noastre ortodosse din Ardélu indreptatirea ce i compete la essistintia si la desvoltare. —

Zelosulu archiereu nu se oprí numai la acestu resultatu, ci a lucratu pentru emanciparea bisericei noastre, si a datu suatulu seu tuturoru Rdmaniloru ortodossi, cari erau in suferintie de 170 de ani si mai multu; a datu dicu sfatulu seu: de a se ingrigi de autonomi'a bisericesca, si de restituirea Metropoliei noastre vechi. —

Pentru cá, Domniloru, fiindu noi pe atunci sub ierarchia straina, eramu imprasciati, de frate nu mai cunoscea pre frate — Eramu lipsiti de bucuria ce o sentiescu fratii candu se aduna de impreuna. — Eramu lipsiti de bucuria ce isvorese din acele legaturi sante ale credintiei si ale limbei, pentru cari Dumndieiu a voitu se ne stringemu între noi in o biserica, in o biserica nationala, asia, cum ne prescrie si demanda biserica insasi, prin santele sale canóne.

Dupa staruintia multa si in delungata, clerulu si poporul romanu de biserica dreptu marturisitoria ajunse se véda dorintia sa in fapta ajunsa: a fi éraisi unu corpu.

Metropoli'a nostra autonoma din Ungaria si Transilvania s'a reinfiantiatu acum 8 ani, sub scutulunu ce ni l'a datu prélluminatulu si multstepanitoriu Imperatulu, regele si marele principe alu Transilvaniei, Franciscu Iosifu I. —

Resultatulu acest'a pentru biserica nostra, favorabilu si de mare insemnata, este, in mai mare parte, fapt'a repusatulu archiepiscopu si Metropolitu Andreiu baronu de Siaguna. —

Fapt'a acest'a va fi cunoscuta si binecuvéntata de a pururea la toti urmarii nostri, cari vor mosceni simtiemintele noastre, — simtieminte de recunoscintia.

Dorere si éraisi dorere, cá tocmat in lucrulu celu mare alu consolidárei asiediminteloru nostre bisericesca, chiar in medliculu desvoltárei institutiuniloru nostre bisericesca, esprese in statutulu organicu, Atotpoterniculu Dumnedieu, dupa sfaturile sale cele nepetrunse a chiamatu la sine pre celu ce éra luatoriu a minte si paditoriu ocarmuitoriu si lucruriloru bisericesca, pre suatitoriu celu luminatu, pre Archiepiscopulu si Metropolitulu nostru Andreiu. —

In momentulu acest'a vedindu-ne despartiti de elu, se privimu la meritele lui cele mari si multe pentru biserica si pentru natiunea nostra si se-i dicemu:

„Primesce, fericite parinte, recunoscintia nostra, — recunoscintia archidiecei, ce cu toiégulu Teu ai condus'o mai bi-

ne de unu patrariu de seculu; primesce recunoscintia metropoliei, carea cu straduintiele tale ai reinviat'o; primesce de la noi toti ai tei recunoscintie pentru ale Tale, ce Tie se cuvine! — In casa parintelui Teu, in casa Domnului nostru vom pomeni si vom binecuvéntá numele Teu in veci!“ —

**Maritu Congresu!
 Domniloru Deputati!**

Increderea poporului credinciosu v'a tramisu aici se alegeți archiepiscopu si metropolitu. —

Acésta incredere, ce v'a distinsu, este garantia destula, cumca actulu alegerii ilu veti implini cu tota seriozitatea, cu pietatea si consciintia ce se recere; — sum incredintiatu cá va fi între voi impreunare si dragoste; éra din impreunarea si dragostea vóstra se va mari a totu poterniculu Dumnedieu, in sant'a treime maritu, Tatalu, Fiulu si santulu Duhu. — Din impreunarea si buna intielegerea vóstra va straluci si se va inaltia binele si védi'a bisericei noastre si a poporului credinciosu. —

Pentru aceea ve rogu pre voi, Fratiloru si filoru in Cristosu, ve rogu cu cuvintele santei scripturi, „ca toti se graiti un'a si se nu fia între voi imparechieri, si se fiti intemeiati intr'unu cugetu si intr'o intielegere. (Corint. capu I, versu 10.) Uniti-ve dara a p. di unirea duhului intru legatur'a pacii (Efes. capu IV. versu 8.)

Si asia, Domniloru, indreptandu rogatiunea mea catra induratulu si atotpoterniculu Dumnedieu, ca se ve luminedie si conduca pre calea adevéului, — Adunarea presenta a congresului nostru, intru intielesulu statutulu organicu o dechiaru inceputa si deschisa. —

Congresulu primí acésta alocutiune cu via atentiune si adevéata pietate. Sub acésta impresiune dlu *Jacobi Bologa*, consiliariu gub. in pensiune, rosti in numele deputatorulu congresuali urmatoriulu respunsu. (Ilu vomu publicá in nrulu urmatoriu, cáci reportulu sosindu-ni. in momentulu din urma, la incheierea foii, pentru acestu numeru nu se mai póte culege. Red.)

FOISIÓRA.

Despre strigoi.

O superstitiune, carea essista pana in astadi in Europa despre resaritu, unu inainte de unu seculu inca domnia intr'unu gradu inforatoriu, este aceea, cumca unu ómeni, atátu de sessulu barbatescu si femeiescu, se ascrie capacitatea a cercetá dupa a loru mórtu pre cei vii. In secretu se furisiate se apropia cu cátenelu asupra vicitimiloru; acésta vicitima fora potere ja sub amortitii si stielosii ochi ai óspelui contactatu.

Totu mai iute se apropia elu, ametiescu mirosulu seu din grópa pre cercetatulu, si dupa ce i-a facutu o cruntatura fina cu dintii se acutiti in venele grumadiului, se asiédia la primdiulu seu simplu. Demanéti'a aréta vicitimii ceva mai palida de cátu de comunu, totu durédia acést'a numai unu timpu scurtu si muscatúra unui strigoiu. (vampiru), dupa unu invétia Fischer, nu lasa nici o urma dupa ce Credintia despre essistintia si poterea supranaturala a strigoiloru, dupa cum ne documentédia istoria, s'a respanditu in tempulu nostru, candu o ciuma in Serbia si Romania a cunoscutu numeroase casuri de mórtu, nelinisiedu si spaimentandu tota tier'a si implendu cu frica pre toti.

Óre credintia acést'a, de seculu inradéata in poporu, se n'aiba ea o cauza reala? Óre óre o ilusiune de comunu respandita se pante fora unu adevéru corespunditoriu?

Sè privimu unele evenimente, cari se vedescu prin acte autentice, si vom vedé pe cátu apare justificata acésta credintia despre essistintia strigoiloru, dara si unde póte se-lu duca pre omu imaginatiunea.

In primavér'a anului 1727 se intórse unu óre-carele *Arnod Paole din Levante*, — in satulu *Meduegna*, langa Belgradu, in patri'a sa. Elu si-a agonisitu in ósti-va ani de serviciu militariu atát'a, cátu a potutu se-si cumpere o casutia si cáte-va jugere de pamentu cu intentiunea, de a-si fini restulu vicitiei sale in loculu notalu.

Éra unu omu cu judecata sanetósa si nu credes decátu mintei si vederei sale.

Si totusi vedea presentandu-se din candu in candu cáte o naluca inforatoria naintea ochiloru sei, apoi o vóce din aeru i nelinisicá sufletulu si inim'a. Pe langa aceea elu refusá invitá riele amiciloru sei de a petrece de eu séra impreuna cu ei, séu se lasá de odata sub óre care pretestu de a loru societate. Densulu si schimbá tota firea, cáci dintr'odata evitá de a se intalni chiar si cu *Nina*, frumusic'a sa vecina. *Nina* — in versta de 17 ani, éra o icona asia de atragátoria a junetiei, jovialitáti, a inocentiei si bunetiei, precum numai intr'unu satu póte se se afle. Nu poteai se privesci in ochii ei cei limpedi ca radiiele sórelui fora a nu cunosce intensii si innocenti'a, vertutea si frumáeti'a su fietului ei. Si óre de ce se feria *Arnod* deodat a d'a se intalni cu ea? Elu éra senatosu, avea avere de ajunsu, poseidea diligintia si iscusintia, si dupa dis'a sa, n'a avutu nici o legatura cu nime in tieri straine. Si óre de ce evitá elu farmeculu *Ninei*, carea pareá

a fi creata de Ddieu spre a imprasciá de pe fruntea fie-carui i ncretiturele grigiei? Mai tardiu insa totusi nu potú densulu se resiste farmeculu ce-lu avea in tota aparitiunea sa. Elu urmá deci instinctulu care desteptá in elu plecarea pentru nenocent'a copila; acést'a cercá de a-lu re'nseiná in casuri de melancolia. Si ei s'au insooitu. Dar chiar in lumina sórelui acestoru díle, in ferioirea cea mare adumbria din candu in candu o spresiune de agonia trista trasurile lui.

„Ce te face pre tine, iubituulu meu Arnod, asia de melancolicu si tristu?“

„Nina,“ respunse elu, „me temu cáci am facutu o mare nedreptate, cerendu de a cascigá iubirea ta pentru mine. Eu sum tare convinsu, cumca nu voiu traí multu si totusi am legatu ferioirea ta de essistintia mea.“

„Ce ciudatu mai vorbesci tu, iubituulu meu Arnod! In satu nici unu omu nu se póte asemená cu poterea si sanetatea ta! Candu érai in militia nu te temeai de nici unu periculu, de care periculu te temi tu deca acum, ca tieranu din *Meduegna*?“

„Me torturédiá fórtu, iubita *Nina*!“

„Dar, Arnod, tu érai tristu inca inainte de a me fi iubitu pre mine, temutu-te-ai si atunci de mórtu?“

„Ah, *Nina*! E ceva mai inforatoriu decátu mórtu,“ respunse Arnod, si statur'a lui poternica tremurá de spaima.

„Arnod, te conjuru, respica-te mai chiar!“

Sangele se inchiagá in venele *Ninei* la audiulu acestei explicatiuni inforatória. A ametitu cu totulu de frica si fiori. Dar inim'a-i juna a domnitu peste prim'a inspaimentare si dupa o pauza scurta respunse cu o vóce miscatória:

„Fi linisicitu iubituulu meu Arnod, acum nu te teme mai multu. Eu voiu se te protegu, séu moru cu tine.“

Si imbracisandu-lu, lacrimá de bucuria, cá ea lu va scapá de frica si spaima.

Dupa o septemana Arnod cadu la pamentu de pe unu caru incarcatu cu fenu; *Nina* lu duse a casa si dupa patime scurte a moritu. Inmormentarea sa a urmatu indata dupa mórtu, dupa cum éra usulu pe acolo in tíera. Dorerea *Ninei* éra nespusa. —

Vr'o 30 de díle dupa mórtu lui Arnod se plansera mai multi vecini, cumca sunt persecutati si se torturédiá de repusatulu Arnod ca strigoiu, ba 4 din trenaii morise chiar fora veste. Acést'a a respanditu o frica panica in totu prejurulu. Spre a molcomi cumplit'a inspaimentare si frica a populatiunei si de a strabate cátu mai curendu la radecina reului, s'a data unu mandatu publicu de a se desgropá ne'nusfietulu trupu alu lui Arnod, si de a cercá, óre este elu in adevéru strigoiu. Diu'a prefipta pentru desgroparea acést'a a fostu a 40. dupa inmormentarea lui Arnod.

Comisiunea delegata s'a dusu in dí'a anumita la reversatulu dioriloru in cimenteriu din *Meduegna*. Incarcatulu si de betraneticu girbovitulu cioclu, carele locuá in casa a mormenteloru langa crucea cea mare, incepú des-

si parasesc parintii si pre toti ai sei si se marga la batalie prin Italia, la cordone pe marginele Dunării, se se lupte si se piera pentru inaltiatul Imperatu, pentru tronul si dinastia, — pana atunci, ce faceau fiii domnilor de ofiteri ?

Ei veniau invetiati de pe la academiile militare, si in versta de 15—16 ani se faceau cadeti aspiranti de ofiteri, devenindu ca locuteninti iute in celu mai scurtu timp; ca jupii se casatoriau si-si luau de socie fiice de ofiteri de rangul inaltu si in estu modu succesivmente mi-ti se sporiau — ca ciupercile!

Unii dintre acesti coconasi de ofiteri renneau acasa imbuibandu-se si dosmerdandu-se cu tinerele logu dómne sócie; apoi in serviciile de exercitiu si inspectiune erau frivoli si tirani facia de graniciarii veterani, ai carora feciori erau dusi si indopartati prin tieri straine la resbete. Mi saugerá inim'a candu vedeam cum cutesau acesti tiengái de ofiteri mucosi a sicaná si torturá pre veteranii graniciarii.

Aceia apoi, cari trebuiau se marga la batalii prin Italia, dar mai vertosu cei ce erau comandati si desemnati la 1848/49 pentru suprumarea Insurectiunii magiare, in partile Banatului si ale Ungariei, se scutau pururea la spatele granicerilor gregari si caprari, ca se nu-ii nimerésea cumva glon-tiulu ce fuerá si suerá din taber'a inimicului.

O sciu si o spunu acést'a din propria-mi experientia, facuta in revolutiunea din 1848 candu si eu luai parte la lovirea cu gardistii reginari, numiti „Rothkaptler“, in 14 fauru 1849, intre Versietiu si Vatina; ér cine nu vede, întrebe, numai de respectivii domni, pre unci locotignijati, ér acú ginerari divizionari.

Mi vine si acuma in minte o scena caracteristica, intemplata cu ocasiunea unui saltu. Unu veteranu gregariu graniceriu, acumpaniatu de fratele seu mai tineru, curse in unu sufletu cu baionetulu implantatu pe arma, de ucise pe trei insurgenti, cari prinsera si legasera pre capitanulu F . . . si liberandu-lu, i a disu: „Vedi asia, dle capitan, ér noi Te mantuiramu de la mórte, noi pe Diu de atdeia ori ne-ai inchiu si batjocuritu fara vina!“

Asia este romanulu. E bunu, binefacatoriu si milosu, ca nici unu altu poporu in lupta, elu, pre celu ce-lu asupresce, pre celu ce „la mórte din nainte, ér la resboiu din napoi“, si mórta; si totusi si dupa aceea, de acel'a are de a se aste pururea hultu si batjocuritu! — Priveste spre noi, Dómne, si daca esti bunu si dreptu, fi bunu si dreptu catra poporulu romanu, cáci elu este bunu, dreptu si pre milu!

Evenimentele resbelice de la anulu 1859 din Italia si Piemont si mai cu sêma lupangerósá, dar triumfala, de la Magenta, Solferino si Solferino, sunt celo mai eclatante dovedí despre vertutea si bravur'a granicerilor romani, cari in contra confratiloru

si versau sangele si au ramasu pe campiele frumósei Italie; éra parintii, fratii si consangeniiloru ii deplangu si astadi amaru gelindu-ii!

Meritele romanilor granicieri le esplotau ér numai domni ofiteri straini, scutiti si scapati de glóntiele inimicului, cari returnandu dupa invingere a casa, se impartasiau de diferite si mari favoruri din partea stapanirei; se distingea cu decoratiuni de ordinu si medaile si se promovau la chijarge mai inalte.

Cei vulnerati, dupa vindecare, séu deveniau aplicati in atare oficiu civile, cu salarie grase, séu se bucurau de beneficiulu pensiunei si asia de densii in totu casulu era bine; pre candu sermanii granicieri romani, de la gregari pan' la caprari, reintornandu-se vulnerati si remanendu ologi, ca vai de ei, nu se impartasiau de felu de atari favoruri, ci devenindu absolutu neputinciosi, si astadi in adencele betranetie au ramasu vegetandu spre greumentulu familiei alungate si superate.

Invingerile de sa Lissa si Custoza la an. 1866, de asemenea au storsu siroie de sange din venele graniceriloru romani, au inghititu multe viptime si au facutu ologi si neputinciosi pre multi bravi fii ai graniceriloru romani!

Cine nucunósce acést'a trista sórte a fostiloru granicieri?!

Cine óre se nu se mire, cum acesti eroi au mai pestratu in inimele loru o schintéua de simtiu nationalu intre asemenea imprejurári vi-trige?!

Disciplinati si incatenati militaresce, si suprematisati bisericesci, granicieri romani desperasera cu totulu.

Si totusi — crede-mi bunule cetitori, ori cine va veni între fostii granicieri romani, se va convinge cá: ce bunu, bravi, binesem-titori si zelosi sunt ei pentru causele si interesele cele sante nationale, cátu de bine le pare, cá s'au desfiintiatu militaritatea si cá ce astépta si spéra ei dela unu adeveratu si curatu constitutionalismu liberalu!

Despartirea ierarhica inca fórte multu a contribuitu la desvoltarea simtiului nationalu, dar veti vedé mai apoi ce rezultate imbucuratorie o se aibe in viitoru, si cum o se se descepte simtiulu si zelulu nationalu in romanii nostri din fostulu confiniu militariu!

Si cumca romanii din fostulu confiniu militariu, sub timpulu aposariloru teroristice militare, n'au potutu nici resuflá necum simti romanesce, afara de cele amintite pan-aci, s'a vediu si cu ocasiunea despartirii ierarhice in comunele mestecate Cubinu, Nai dasiu, Pojejena si Orsiova, unde insa acuma cu atátu mai tare a isbucnit simtiulu nationalu. Cáci vedeam de pre feciele poporoni-loru bucuria, ce a escitat'o si sternit'o in inimele loru cuventárilu si splicárilu ce le rosteau membrii comisiunei romano, despre importantia actului de despartire ierarhica.

Unii mosinegi granicieri, decorati nu-

mai cu cruciulite de meritu pentru meritele cascigate inca in resboiele turcesci si france, de la anulu 1813, plangeau de bucuria, di-cendu:

„Hei, Domniloru; vedeti comunele de a latulu Dundrii, tóta sunt romane, dar cu preoti si dascali serbi! Bine inea cá v'a adusu Ddiu aicia, si bine cá ni-am despartitu noi, apoi der-ceptá-se vor si acela acusi dupa noi!“

De aci poti prucepe, bunule cetitori, cátu de curate sunt simtiemintele romaniloru din fost'a granitia, si cátu de zelosi sunt ei facia de caus'a nationala. — Voju continuá.

Lugosiu, in aug. 1873.

In nrulu 50 s'a inceputu, domniloru de la „Albina,“ a se publicá o constatare obiectiva, unu siru de articli sub titlulu: In alu 7-lea anu alu patimeloru. Nu mi-ati permite cumva si mie, domniloru, [a esi in publicitate de asemenea cu o constatare obiectiva, sub titlulu: In alu 9-lea anu alu patimeloru? — Tractatulu Dvóstre se reduce la er'a politica, inaugurata la anulu 1867, de candu cu pactulu dualisticu, si privece pre toti romanii din Austro-Ungaria; alu meu s'ar reduce la er'a bisericésca, inaugurata la anulu 1865, de candu cu venirea in Banatu a gemeniloru de Siam Popasu-Bartolomeiu, si privece numai pre romanii din de Ddiu scutit'a eparchia a Caransebesiului.

Intr'aceea insa, se-mi permiteti a vorbi despre nisce nóue ucasuri, vladico-secre-tariale, cari — Ve asecuru — au se produca fórte funeste urmári nu numai pentru urdi-torii acelor'a, ci — dorere — si pentru biéta diecesa a nóstra.

Tragi-comédi'a se pe trece in vecinatate, in protopopiatulu Fagetului.

E lucru de comunu cunoscutu, celu putienu in partile acestea, cumca acestu protopopiatu, pentru spiritulu seu nationalu-opsitiunalu, inca de la inceputu nu s'a bucuratu in mesura mare de gratia celoru din Caransebesu; ér de unu timpu incócia a caditu cu totulu in disgratia acelor'a.

Neincredere in protopopu, dispretiu facia de preoti si invetiatori; secatura si intri-gare; procedura exceptiunala: — astea formeaz legatur'a între protopopiatu si episcopia; astea sunt darulu si binecuvéntarea pen-tru cei din tractulu Fagetului.

Ei bine; astea sunt urmárilu demon-stratiuniloru, memorandeloru, protesteloru, facute si redicate de fratii Fagetieni intru interesulu binelui comunu!

„In protopopiatulu Fagetului nu este nici unu unicu invetiatoriu demnu de a fi comisariu la conferintiele inv.“ — a disu Ilustri-tatea Sa Dlu Episcopu Ioane Popasu in si-nodulu de estu-timpu. O vatemare acést'a neiertabile, pentru carea, precum sum infor-matu, respectivulu corpu va se si céra la sino-dulu prossimu satisfactiunea cuvenita.

Partid'a Albinstiloru in protopopiatulu Fagetului, mai cu sêma iatre preoti si inve-tiatori, este pré compacta; spargerea ei tre-

bue intreppinsa, cu ori ce pretiu — suna in Lugosiu si resuna in Caransebesiu.

Mai curendu insa se vor sparge dóra capetele conjuratiloru de cátu partid'a acést'a.

Dar se revinu la obteptu, se vorbescu despre atinsele ucasuri.

Coteriei guvernamentale din Fagetu i-a succesu acum nu de multu a inscená in comu-n'a Zoltu miscaminte religiozuarie.

Protopopulu tractului, in contielegere cu barbati de inima si influentia, a pusu tóte in miscare, si a facutu totu ce a fost posi-bile pentru delaturarea pericolului. Resulta-tulu imbucuratoriu nu éra departe, candu episcopulu presidialiminte aneséza memorat'a comuna la protopopiatulu Lugosiu, si tra-mite in faci'a locului, pentru restabilirea pá-cii, pre unu toneru neesperatu si nepopularu, adoca pre fetiorulu invetiatorului din locu Bumba, carele mai vertosu este urdutorulu miscaminteloru religiozuarie si carele ca inv. confes. a datu cortelu in scól'a confes. unui agitatoriu religiozuaru.

Sunt acestea mesuri salutarie, Dle Epis-cópe? — In locu se suspindi de locu din ofi-ciu pre urdutorulu miscaminteloru, i mai tramiti ajutoriu!

Au n'ai fost informatu, ilus trissime, cá comun'a Zoltu voiesce a se scapá ori si cum de nemernic'a familia a Bumbesiloru? Au cu mucosi se lucra in astfelu de casuri? Au pre bas'a mintiuniloru se edau ordinatiuni spar-getórie de protopopiate?!

Ai spartu protopopiatulu Fagetului. Prevedit'ai insa urmárilu funestele?

Aibi grigia, se nu'te pomenesci intr'o buna demanétia, cá intregu acestu protopopi-atu ti dice: a di o! cáci si asia li este mai in-demana Fagetieniloru Aradulu, de cátu Ca-ransebesiulu. O se vedi! —

Mai departe, Dlu Episcopu la dorinti'a guvernamentaliloru presidialiminte nimicesce o alegere de invetiatoriu, ordina alegere nóua si incredintéza cu efectuirea ei pre guver-nementalulu protopopu alu Lugosiu, delatu-randu astfelu pre nationalulu protopopu alu Fagetului.

Va se dica, s'a lucratu dupa voi'a si pre-man'a inimiciloru nostri nationali si religiu-nari! Amu preocupitu.

De altmintrelea, se suna cá de unu timpu incócia la Caransebesiu mai tóte actele se ro-sólva ex prassidio. Ce va sejinsemne si acést'a? —

In bugetulu statoritu la Caransebesiu in sinodulu de estu-timpu in rubric'a sepa-tului scol. este votata o anumita suma pentru o eventuale inspectiune ascóleloru. Dlu Epis-copu tramite in protopopiatulu Fagetului pre referintele scol. ca se inspectioneze scó-lele, si-lu impoteresce a luá din ládile biseri-cesci diurne.

Luati numai cu totii din ládile bis. apoi ve pomeniti o data cá nu mai este nimicu in ele! —

Pasiti la midlocu, barbati de inima si de influentia; luati condeulu din man'a Epis-copului; dat'i unu Statutu org. in mana, si-lu indreptati la ordine; cáci altcum avemu se ne asteptámu la triste scene in de Ddiu scutit'a eparchia a Caransebesiului!

de mórte de visu (Traumtod). Despre acést'a istoricesce Monti intr'o epistóla catra Hal-mai multe esemple; mai alesu amintesece de unu tieranu, caruia, cum se punca in acést'a, i disparura respiratiunea, pul-sa si tóte semnele cele obicnuite de viétia, in preotu Cilius Rhodaginus, poseidea a-ma capacitate. — In scriptele cele chirur-gice se afla inca alte multe si interesante firi.

Multo esemple amu poté istorisí de mórte paruta. Dintr'o boltitura de mor-taie resuna unu agomotu; in locu de a cáma in gr'aba usi'a, alérga ómenii, cari au mórti auzicari, dupa chiei si pe la doctorii spre a primí ordine si instructiu-ni; dar se intoreu pré tardiu indoreptu, cáci mórtu, pre nenorocitulu viu-ingropatu; si mórtii si-a muscatu man'a séu bra-za. — O dama nobila s'a ingropatu mórtá; cu unu velu fórte preciosu; lotrii deschidu bolti-tura, dar nu suntu in stare de a-i scóte iuvelulu de getu, si stau pe puntulu de ai taié de-velu. Dam'a se trediesce prin acést'a dim-pleta ei de visu, sparie pre lotrii si se insa-lesc mórtá éra.

O muere tinera maritata, móre si se mórtá. Unulu dintre adoratorii ei cei mai nainte castigá prin coruptiune pre cioclu,

(paditoriu cimiteriului), de a-i deschide gró-p'a, ca se póta inca macar o data vedé rema-sitiolo aceleia pe carea cu atát'a ardóre a iu-bit'o. In momentululu acel'a capeta muierea acea éra viétia, ea fuge cu amantulu ei celu mai dinainte de la Paris la Anglia si se ma-rita dupa densulu. Ei re'tórna mai tardiu in Francia.

Dam'a se cunósce de catra barbatulu ei celu d'antaiu si se reclama pe calea judecátiei; ea fuge' cu amantulu seu éra in Anglia ca se scape de judecat'a parlamentului Parisianu — in ale carui acte se afla insemnatu casulu acést'a.

De cáte ori erupse in strigate de mórte bietele viptime la sectiune? Bas'a intemplatu multe casuri, unde presupusulu mortu la sec-tiune a prinsu cutitulu anatomului! — Unele circumstári de atari casuri intreca sborulu celu mai selbatecu alu fantasiei.

Pré adese ori vine mórtéa de visu la unele intemplári mortale rapdi si neesplica-vore, si dorere! frie'a celoru de aprópe si a amiciloru, precum si doliulu celu peste me-sura alu esaminatoriloru de cadavre, casiuina tocmai in atari casuri pré usioru o sectiune pripita. Daca trupulu din norocirea nu s'a treditu prin acést'a mai de pré urma, apoi

de aici inca nu urmédia de felu cumca schintei'a viétiei s'a stinsu in elu cu totulu.

Unic'a securitate, cumca viétia in ado-veru si pentru totdeun'a a lasatu unu trupu, ni dá numai intrarea disolutiunii, desfacerii chemice.

* *

In introducerea tratatului am amintitu despre superstitiune, care se euprinde intru acea, cumca mortii cercetédia pre cei vii, Dupa ce am permis cele mai nainte mentio-nate, trecu la puntulu acést'a.

Nu esista nici o cauza, ca se nu se pó-ta presupune, cumca mórtéa paruta in tim-puri anumite si in locuri anumite se nu póta fi epidemica. Atunci vor fi individii de siste-mulu nerviloru slabi si iritatosi celoru mai multe casuri triste espusi. Mai departe efectulu celu d'antaiu alu epidemiei póte se produca in sistemulu nerviloru o turburatiune si tocmai atare ómeni usioru se molipsescu de spaima imaginare, v.sandu séu intipuindu-si chiar cumca l'ar fi vediu pre cel'a séu pre cel'a — viptimele cele mai de pré urma ale epidemiei.

Impresiunea acést'a póte usioru se se repetiésca in simtieminte si pacientulu póte despre acést'a se vorbésca cu vecinulu seu

pana singuru va fi cuprinsu de mórtéa de visu.

Sé nu se mire asia dara nimenea, daca poporulu istoricesce de intemplári supranatu-rale, cáci elu cuprinde lucrurile, precum 'lu vedu sentirile, si 'si zugravesce aceea, ce nu-póte esplicá, cu coloru mitice. —

Daca asia dara esista strigoi, de ce se nu se visitese si ei in timpuri anumite? De ce se nu arangiede si ei sfaturi si petreceri?

Aici sbóra unu strigoiu de sessulu fe-meiescu pre o matura prin ogeagu afara; al-tulu pre o lopata prin gaur'a cheiei. Ei cutrie-ra aerulu asemenea unei radie de fulgeru, deja sunt la loculu anumitu, consocii le venu in urma. Incepu spectacolulu. Cu unelte susre-dicate se croescu unulu pre altulu, fora ca se se incrunte ei se didarescu ei ridu. In urma se imprescie toti si mai nainte de ce a cantatu cocosiulu jace unulu in gró-p'a sa, altulu — carele inca nainte de mórté s'a facutu strigoiu — in patulu seu!

B. Ch.

Nicolati (conf. mil.) in sept. n.

Dle redactoru! Nu credi să nu ve intereseși o descriere cât de scurta despre nouă noastră pușetiune, și o descoperire despre cele ce se petrecu pe la noi de candu deveniram și noi cetățieni liberi (?) adeva de candu se dechiară și încep realizarea provincializării confiniului militarului.

Comun'a, din care scriu este în cerculu de Karlsdorf, carele împreună cu învecinatulu cercu Cubinu s'a anesatut comitatului Temisiu. În 24 și 25 ale lunii tr. s'a întemplat predarea pradei în man'a lupilor! Spre scopulu predării și primirei au calețorit prin aceste cercuri fostulu nostru stepanu, dlu Br. Scudier, dlu comite supr. si v. comitele comitatului și alții ca primitori. Din comună în comună, pe unde au ajuns, fuseră întempinați din partea reprezentatorilor comunali cu caldura comandată și totu bine si-descoperira omagiale lor — oficiali — și credința lor — obligată — faclă de nouă stepanire; era on. comisiune protutindina a dechiaratu, că primese omagiale noastre cu bucuria, dară pentru ele nu ni-a resplatit cu nimica, decâtu cu — obtruderea magiarismului, supunere orba pofțelor și nisiunilor magiarisatorie. Necontentitu ni tocă la ureche dlu vice-comite că să ne ascultăm de agitari, (pricepea pe naturali,) cari nu ni voescu binele nostru, ci să ascultăm de omienii regimului, dacă vrem să ni murga bine și să ne feriim! Să nu cautăm la naturalitate, ci să cautăm la celu ce ni e stepanulu nostru macaru că elu va fi magiaru, s. a. Ei bine dle vice comite și onorata comisiune; însă noi des' până aci n'am gustat din dulceții a constituțiunei și libertatei constituționalului, totuși altu cum ni-o închipuim; noi, tocmai din contra, credem, că devenind cetățieni liberi, avem dreptu să ne folosim de libertatea constituțională; acest'a însă fia cum va fi de schimosită și de mascată ni dă, trebuie să ni dea — dreptulu să pretindem și să avem pre omienii nostri de funcționari, limb'a noastră, scolele noastre, s. a. Căci la din contra „eliberarea“ noastră, si libertatea vōtră constituțională este numai o batjocura, adeva am schimbatu absolutismulu celu nemțiescu și onestiu cu celu magiaru constituționalu — brutalu, apoi de eram noi întrebati și ascultati, și de șiamu noi acest'a, fiți convinși că nici candu nu am fi schimbatu; pentru că cu absolutismulu nemțiescu eram de jă de dati, i învețisem limb'a, datinele, dorintiele i-le cunoscamu, și nu eră nici de cătu lipsa ca acum a două ora, în betranțele noastre să ne apucăm de unu nouu studiu.

De altmîntriu diu'a bună se vede de demanetia, — dice proverbiulu romanu. Asiă și noi la prim'a ocașiune ne potemu orientă despre cele ce o s'urme. Pana aci, s' tramitu și raspandescu de jă scrisori în limb'a „calvinēscă“ cu tōte că pre aici, din ttenutul nostru nu este fiintia omenēscă care s'o pricepa, s' ni scie macar splică cuprinsulu lor; cu tōte că între conlocutori nu se află nici macar unu persōna de calvinu, ale cărei drepturi s'ar respectă dōra, ci din contra în Cubinu majoritatea locuitorilor este serba, apoi vinu nemții, pe urma romanii, și trebuia dară să se folosēsca în cauzele oficiali o limbă — necalvina.

În cătu pentru dispusetiunea poporatiunii de aci, vi marturisesc Dle redactoru, totu cu totii se vedu înselatit amagiti și li e nēgra inim'a de tōte căte vedu și suferu. Serbii uniti cu romanii în sețire și convingere că credința lor cea neclatită catra tronu, sangele lor și averile lor sacrificate pentru tronu dinastia și patria n'au produsu pentru densii alte fructe, de cătu tradare și predare în manile despotilor magiari acestor omieni orbiti de patina și batuti de Ddieu, și acestor rebeli centra tronulu. Nemții sunt cosmopoliti, lipsiti — dupa natur'a lor — de sețimentie naturali, și de mințea sanetōsa. naturala necapabili pentru priceperea ideilor mai nalte și liberale, și totu odată ca diati în nămolulu materialismului. Perfidi până la estremitate, numai ca materializant se progrēsesc, și să face și ei o parte macar cătu de miserabilă a elicei egomonisatorie, și calcatōrie de lege și dreptate. — Abia au auditu ceva despre magiarismu, și au și începutu a

linge talpele, și a sterge pragurile domnești, și ceru a li se face școlă magiara, resp. calvinēscă *) firesce pre spesele comune. — Spre incheiare provocu pe conlocutori romani serbi să se unēsca în principiu și să purcēda dupa principiele serbilor din vecinătate, din Panciova, pentru că cu „calvinulu“ nu ne vomu ferici, până-e lumea și pamentulu, căci calvinulu, adeva magiarulu ar vrē, ca elu să știa totu „domnulu“ și noi slugelē lui.

Ciclova-romana, l. Oravitia, în 1/13 aug.

Comun'a noastră avendu una biserică betrana și amesuratu poporatiunii ei pre mēca, și-a propusut a-si edifică un'a nouă amesurata împrejurărilor locali, carea cu ajutoiriulu lui Ddieu și a unor bravi locuitori s'a și edificatu, la ce multu au contribuit preotii Ioane și Georgiu Petroviiciu atātu materializant cătu și moralizant, și prin staturintiele si ostenelele lor s'au adunatu mii de florini pentru redicarea și împodobirea bisericei noastre.

Nu potamu trece cu vederea pe parintele Georgiu Popoviciu er din locu, carele a datu mana de ajutoriu la zidirea bisericei cu aceea, că a portatu protocolulu perceptiunilor și erogatiunilor până la finea opului.

Dupa gatarea edificiuului bisericescu vedindu bravulu preotu Ioane Popoviciu necesitatea pardosirii bisericei cu petre de marmoru, și spriginitu fiindu de zelosulu investitōriu alu nostru Ioane Orza, și astfelu ambii îndemandu poporul, dicendū-i că pentru biserică, școlă, scopuri filantropice etc. se caute a sacrifică fiesce carele dupa potința; asiă, multiamita Domnului, pentru scopulu s'au atinsu s'a adunatu un'a suma de 1100 fl. v. a. cu care s'au pardosit școl'a și biserică forte frumosu. Pentru scopulu s'au atinsu mai antianu dnii iniciatori au depușu frumōse sume și adeva: dnulu preotu Ioane Petroviiciu 140 fl. v. a.; dnulu investitōriu Ioane Orza 25 fl. v. a. și er frumōse sume a datu pre zelos'a dna preușea Florea Iancoviciu 140 florini v. a. și Iancu Potocēanu 140 fl. v. a. etc. (vedi list'a publicată în „Albina“ din anul 1870.)

Acumă pre zelosulu preotu Ioane Petroviiciu sentiendū lips'a unei campane, (clopotu,) la biserică și de marime conforma bisericei și turnului, si spriginitu fiindu acumă de ambii dd. investitōri ai nostri Ioane Orza și Pavelu Fiscea, de epitropii par. Paunu Coda și Dimitrie Traista, în scurtu timpu s'a adunatu un'a suma de 963 florini 46 cr. v. a. cu carea s'au și cumparatu una campană în greutate de 8 cent. 34 lb. afara de coron'a și limb'a lui.

Pentru cumpararea campanei mai antianu, din Ciclova-romana au contribuit: preotulu Ioane Petroviiciu, ca colectant și initiatoriu 100 fl. v. a. stimat'a dnăa preușea 100 fl. dnii inv. Pavelu Fiscea și Ioane Orza câte 15 fl. Ioane Coda, Vasilia Traista, Ioane Iosu, Grăia Balmezu și Lazaru Caragea câte 10 fl.; dd. preoti Georgiu Popoviciu și Nicolae Condănu, dnnele investitōrese Maria Fiscea și Elena Orza, dd. Iosifu Coterla, Pav. Caragea, Trifu Bonca, Procopiu Crasiovanu, Vuciu Radovanu, Dimitrie Traista, Paunu Coda, Stefanu Ciubla, Ioane Ciubla, Ioane Coterla, Vesa Drincea, Dimitrie Potocēanu, Ilie Martinescu și Costa Stengu câte 5 fl. v. a. Calina Potocēanu 8 fl. v. a.; Ilia Petroviiciu 6 fl.; Simu Condănu 4 fl. v. a.; Traila Coda, Iotia Mandrine, Avramu Coterla, Ioane Coterla, Stefanu Caragea și Gligorea Percea câte 3 fl. v. a. Nitia Carageanu, Draganu Radu, Alecsiu Percea, Strainu Caragea, Alecsiu Gășperu, Stefanu Butorca, Maria Petroviiciu, Ionasiu Percea, Vasiliu Percea, Traila Ciubla, Iovanu Coda, Dimitrie Percea, Petru Mandrone, Iovanca Maranu, Ilia Balmezu, Opra Simeonu, Iosifu Oproviiciu, Vasiliu Nicora, Ioane Caraginu, Pavelu Condănu și Georgiu Crasiovanu, câte 2 fl. v. a.; Ioane Vuciu, Simiu Mercea, Vuciu Percea, Ioane Stangu, Vasiliu Moia, Georgiu Arjoca, Cata Grecu, Georgiu Mosiorca, Maria Caragea, Ilia Branzeiu, Toma Coterla, Nicolae Grecu, Petru Ghiru, Pau Traista, Iena Breazu, Simu Botorca, Stana Mosiorca, Angelo Florica, G. Diranu, Savu Epure, Vuciu Maranu, Dam. Cindanu, Iov. Stangu, Agnitia Mișu, I. Caragea, Iosifu Percea, I. Simonu, G. Stangu, I. Vuciu, Georgiu Vuciu, Ilie Basaraba, Simeonu Caraginu, Iovanu Simeonu, Pavelu Branzeiu, Ilia Stangu, Vas. Mosiorca, Vuciu Coda, G. Ciubla, Maria Coterla, Stana Percea, Trifu Bonca, Petru Balmezu, Trifu Branzeiu, Dim. Caragea, Ilia Ilia, Todoru Rusmiru, Trifu Nicora, Vas. Pascila, Trifonu Crasiovanu, Paunu

*) În confiniulu milit. magiarulu nu se numesce magiaru s'eu „unguru“, ci calvinu, fiindu că cele două biștii comune din întregu confiniu sunt locuite de magiari de relegea calvina; de aci omienii nostri limb'a și școlă magiara o numesce calvinēscă, „era cele lalte limbe le nu meșcu „catolice.“ Coresp.

Stangu, Iosifu Branzeiu, Teodoru Ciubla, Strainu Giuca, Carlu Konrath, G. Crasiovanu, G. Foia, G. Muia, Ilia Giuca, G. Lazaru, Strainu Traista, Iosifu Coda, Vuciu Piperiu, Petru Maranu, Pau Coda, Strainu Maranu, Iancu Traista, Iovanca Branzeiu, I. Breazu, Ilia Breazu, Stana Maranu, Eva Maranu, I. Savu, I. Traista, Vuciu Coda, Guna Golea și Georgiu Maranu, câte 1 fl. v. a.; Strainu Murgu 80 cr.; Micu Caraginu, Firu Branzeiu, Vesa Dăncea, Traila Mosiorca, Vichentiu Maranu, Toma Oproviiciu, Simu Dăncea, Ioane Caragea, Iancu Condănu, Paraschiava Caraginu, Simu Caraginu, Nicolae Crasiovanu, Moila Simeonu și G. Motoia, câte 50 cr.; Ceta Ilia, Agrinu Mandrone, Maritia Foia, Cupu Balanu și Strainu Reulu câte 40 cr. —

Din Oravitia: dlu I. Lopa, notariu cercualu, 15 fl. Dlu Gavr. Miloticiu 10 fl. dnii Alecsa Munteanu și Franz Novak, câte 5 fl. dnii I. Novak, Pauloviciu Marcus, negutiatoriu, Simeonu Manguica câte 2 fl.

Din Ciclova-montana, dd. Mateiu Stroia, I. Isverniceanu, I. Motea și I. Panicu, câte 5 fl. dd. Spera Damianu, Costandinu Isaac, Nic. Renoiu și Iuliana Oravitiana, câte 1 fl.

Din Recasdia: Dim. Imbri, Pau Pentia, Elena Imbri și Adamu Adamu, câte 1 fl. Petra Stanciu, Elesaveta Ciurea, Ana Pentia, Simdiana Pella, Georgiu Imbri, Macaria Cardu, Nic. Bumbu, Petru Iorgovanu, Agrinea Bumbu, Petru Imbri, Iconia Cherla, și Sorinca Megea, câte 50 cr. v. a.; Georgiu Buzugumu 40 cr. Balica Simeonu, Georgiu Goianu și Ruja Imbri, câte 20 cr. v. a.

Din Vranju: domni Iosifu Tamasiulu și Pavelu Rosiu parochi câte 2 fl.

Din Iadria: Opra Stanca 2 fl.

Din Rachitova: Eva Fiscea 50 cr. Sum'a totală face 614 fl. 30 cr. v. a. pre langa care s'au alaturandu-se sum'a de 349 florini 16 cr. ca venitu comunalu, face sum'a de 963 fl. și 45 cr. v. a. carea s'a datu, după cum mai susu am atinsu, pentru campană.

Dreptu aceea, pre stimatē domnule redactoru, esti rogatu cu tōta stim'a a binevoii a dā locu publicitatei în stimatu-Ti diariu Albina aceste știri, aducendū-se din partea subscribului comitetu parochialu profunda multiamita tuturor mai inimosilor dnii contribuitori pentru ofertulu dloru datu la cumpararea susu atinșei campane; și mai alesu zelosulu nostru preotu Ioane Petroviiciu, parte pentru marinimosulu spriginu, și parte pentru osteneț'a sa cea neobșita ca colectant pre cum și bravulu investitōriu Ioane Orza, epitropiloru parochiali Paunu Coda și Dimitrie Traista, cari au calatoritu dimpreună cu deșu amintitulu preotu alu nostru Ioane Petroviiciu la tocșirea și aducerea campanei până la Temesiora.

Dee Ddieu că mai multu preoti și investitōri etc. s'au fia ca cei susu laudati; dar de Dmedieu că si poporul nostru romanu s'asculte una data de asie felu de conducatori apoi va înaintă întru tōte, binele, va apropiă, era reulu se va departă de elu.

Comitetulu par. din Ciclova-romana.

Iadriu, (Temisiu) în 3 sept. 1873.

Carturarii din comun'a noastră — precum s'a fost avisatu în acestu st. diariu — au arangiatu în 15 augustu st. v. la admirabila nascătoare de Ddieu, și chramulu bisericei din locu o petrecere naturală, alu careia venitu curatu a fost destinatulu fondulu școlariu de aici. Acest'a petrecere a reesitu atātu de bine, încētu a întrecutu multe petreceri chiar și dela orasia.

Înca departe din otarul comuniei se vede unu trioloru mare naturalu vestindu din turnulu bisericei, că comun'a noastră are o diua de bucuria. În ocolulu bisericei a fost redicatu pentru ținerea petrecerei o siētra mare, decorată din lăintru cu portretele barbatilor nostri binemeritati și cu o multime de flamure mici naturali, dintre cari eră pusa câte unu la portretulu fiecaru barbatu binemeritu cu o inscripție corespundētōria luptelor și principielor sale. Asiă a fost la portretulu Dlu V. Babesiu una flamura cu inscripțiunea: „Astfelu e romanulu, si romanu sum eu, Si sub jugulu strainu nu plec capulu meu!“ La a lui Șaguna „Magnum virum musa vātat mori“ și asiă mai departe la a lui A. Muresianu, Michaiu eroulu etc.

Dintre tōte portretele înse mai batatoriu la ochi a fost portretulu Dlu V. Babesiu, carele pelanga aceea că a ocupatu loculu celu mai bunu, a mai fost de catra tēnerime și cu flori frumōse decoratu, dreptu semnu de mare iubire și stima, ce are comun'a acest'a pentru cestu barbatu. La intrarea în siētra înca erau două stindarde naturali, unul de o latură cu inscripțiunea: „Uniti-ve în cugetu, uniti-ve în sețiri;“ cel'a laltu de cea laltă latură cu inscripțiunea: „Jurămū că vomu da man'a s'eu pururea frati.“ Astufeliu fiindu loculu de petrecere frumosu și cu bunu gustu decoratu, petrecerea se începū delocu după 6 ore, intonandū mai antaiu chorulu vocalu „Destēpta-te romane.“ Dupa mai multe

cantări au urmatu joculu. Intre jocuri au dechiamatu 3 din tēnerii nostri.

Celu d'antaiu a dechiamatu: „Eroulu romanu“, „alu doilea „Stefanu celu mare și mam'a lui,“ și alu treilea poesi'a satira-comică: „Flora lui Petacu.“ Fiecare poesiă, dechiamadū-se bine, a facutu mare efectu asupra publiculu numerosu. Multu a contribuitu spre redicarea petrecerei și considerabil'a suma de șpeti, cea mai mare parte constantă din înțeligiță a de prin prejuru. Petrecerea a decursu în ordinea bună, și în bucuria și veselie generală până la diu'a albă. A remasu venitu curatu dela acest'a petrecere pentru fondulu școlariu 35 fl. v. a.

Astufeliu petrecandū-se și însufletindū-se poporul pentru cauzele naturali, s'a adunatu și pentru școlă fara nici ună greutate o sumulția relativminte destulă, de considerabilă. E cam greu înșe în ceputu de a arangia astufeliu de petreceri, căci se recere activitate și truda; se recere să aibe comun'a preti bravi ca Dlu G. Morariu, carele să se înșeasca ca și sant'i sa atātu prin vorbiri publice cătu și private a descoperit în poporu simțimentele naturali, a le pune la animă școl'a și caus'a noastră naturală.

Dimitrie Icovitiu.

Intrebuțintarea baniloru loteriei pentru terminarea bisericei romane din Deva.

Din 1143 fl. 50 cr. incassati până-cum pe losuri, s'au datu:

contribuire la facerea a 5 ferestre și usia	161 fl.
pentru bolt'a altarului	200 „
spesele loteriei	39 fl. 49 cr.
pentru ultimele 4 ferestre	
lemnaria	230 „
pentru sticlele acestor	
ferestre și asiediare	130 „
pentru ferari'a usiei	40 „
pentru varu	100 „
totalu	900 fl. 49 cr.

Restulu de 243 fl. 1 cr. se află în cassa, destinatulu pentru bolt'a bisericei, care s'a și începutu. Rogăm pre totii Domnii ce au a respunde bani pe 4000 losuri înca neincassate, a ne spedă banii multu până la 15 l. c. căci termenulu a expiratulu dela 1. iuliu.

La 15 septembrie se vor provoocă anume prin diare totii Domnii ce nu s'au tramisu înca valōrea losurilor, cu care au binevoitu a se încarcina spre vendiā. Comitetulu avendū a-si dā socōtele, estu nevoitu a arețā unde se află losurile neincassate.

Președintele comitetului: C. D. Schiau.

Publicatiuni taesabil.

Concursu.

Pentru postulu sistemisatu prin ordinatiunea Ven. consistoriu diecesanu din 2 iuliu a. c. Nr. 576. bis. pre langa betranulu preotu Todoru Jorga din Slatina, (protopresbiteru Bisericei albe, se deschide prin acest'a concursu pana în 30 sept. n. a. c.

Emolumentele sunt: 1/3 din sesințea parochială și din venitele stolarie, asemeșcu 1/3 parte dela 24 de case. — Doritorii de a ocupă acestu postu, sunt avisati a trimite suplicele lor conforme st. org. la adresele respectivelui Comitetu parochialu dlu protopresbiteru Iosifu Popoviciu a Iam.

Slatina, 15. augustu 1873.
1-3 Comitetulu parochialu.
În contielegere cu dlu protopresbiteru tractualu.

Concursu

Pentru ocuparea postului de investitōriu la școl'a rom. gr. or. confes. din comitatulu Furdea, protopiatulu Fagetului, se deschide prin acest'a concursu de nou — de ore ce primu legere. fiindu nelegală, s'a nulificatu — termenulu de 6 septemane dela prim'a publicat'ă eră în domineca următoia după expirat'ă Terminulu se va țienē alegea.

Emolumentele sunt: 105 fl. v. a. și bani gāt'a, 20 meti de grău, 20 meti de cucurudu, 100 lb. sare, 100 lb. lardu, 15 lb. lumini, 10 orgie lemne, 2 jugere livēda, carturi și gradina de legume. Doritorii de a ocupă acestu postu sunt avisati, a trimite recursele lor — bine instruite în sensulu Statulu org. și adresate respectivelui comitetu parochialu, Reverendulu simulu Dnu Georgiu Pestănu protopresbiteru în Lugosiu. Totu odată cumpetintii sunt convocati în vre-o domineca s'eu serbatōrie și infanciosă în st. biserica spre a se produc în ritulu bisericescu.

Furdeu, în 10 augustu 1873.
1-3 Comitetulu parochialu.

